

Dråber af tro

Jacob havde et problem—han var altid så søvnig.

Pollyanna Mattos Vecchio
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Brasilien.

»Jacob, kender du svaret?« spurgte fru Lelis. Jacob åbnede øjnene og løftede hovedet fra bordet. Alle hans klassekammerater kiggede på ham. Hans lærer stirrede også på ham. Han følte sine kinder brænde. Han var faldet i søvn i timen igen.

»Det må du undskylde, fru Lelis,« sagde han.

»Kan du gentage spørgsmålet?«

»Selvfølgelig. Men hold venligst op med at sove i timen.«

Han sank sammen i sit sæde. »Ja, fru Lelis.«

Jacob var startet på sin nye skole for blot et par uger siden. Han elskede at lære, og hans klassekammerater var søde. Men der var et problem – han var altid så søvnig. Hans nye skole lå langt

væk, så han måtte meget tidligt op for at være der til tiden.

I starten var det nemt nok at fokusere i timen. Men det blev sværere og sværere. Jacob var undertiden så træt, at han faldt i søvn.

Næste dag bad skoleinspektøren om et møde med Jacob og hans forældre. Hun smilede og bød dem velkommen på sit kontor.

»Jeg er glad for, at I er her,« sagde hun. »Jacob er en skøn elev. Men hans lærer siger, at han ikke er interesseret i sine timer. Nogle gange fokuserer han ikke, og han virker meget træt. Er han okay?«

Hans mor nikkede. »Jacob har arbejdet hårdt for at kunne gå i skole her, men det er langt fra, hvor

vi bor. Han skal meget tidligt op hver dag. Så han bliver søvnig i sine morgentimer.«

»Er det bare det?« spurgte rektor. »I skulle prøve kaffedråber. Tilsæt et par dråber meget stærk kaffe til Jacobs drik hver morgen. Det vil holde ham vågen.«

Jacob rynkede panden. »Men vores familie drikker ikke kaffe.«

Inspektøren så forvirret ud. »Det bliver svært for dig at lære, hvis du bliver ved med at falde i søvn. I bør i det mindste tænke over det.«

Det var med blandede følelser Jacob forlod inspektørens kontor. Han ville gerne klare sig bedre i skolen, men han ville også følge buddene.

Den aften læste hans familie om visdomsordet i skrifterne.

Da det var Jacobs tur, læste han: »Og alle hellige, der husker at holde og efterkomme disse ord ... skal finde visdom og store skatte af kundskab. Og skal løbe og ikke blive trætte, og skal gå og ikke blive matte.«*

Så fik han en idé!

Han rejste sig fra sin stol. »I stedet for kaffedråber, vil jeg bruge dråber af tro.«

»Hvad mener du?« spurgte hans far.

Jacob smilede. »Hver morgen før morgenmaden, kan vi sige en bøn og bede vor himmelske Fader om

at velsigne mig, så jeg ikke føler mig så søvnig. Vores bønner vil være som dråber af tro.«

Mor og far smilede også. »Det lyder som en god ide,« sagde far.

Næste morgen knælede deres familie og bad en bøn om, at Jacob ville have energi til at holde sig vågen. De gjorde det samme næste dag. Og dagen efter! Hver aften forsøgte Jacob også at gå tidligt i seng. Og hver morgen havde Jacobs familie tro på, at vor himmelske Fader ville hjælpe ham.

Med tiden virkede deres dråber af tro. Jacob kunne koncentrere sig hele dagen. Gud havde besvaret deres bønner. Og Jacob vidste, at han stolt af ham, fordi han fulgte visdomsordet.

»Klar til timen, Jacob?« spurgte fru Lelis en morgen, da han kom ind i klasseværelset.

Jacob nikkede med et stort grin. Han havde taget sine dråber af tro før skole. Han var klar til hvad som helst. ●

HVAD ER VISDOMSORDET?

Visdomsordet er en befaling, Gud har givet for at velsigne sine børn (se L&P 89). Det fortæller os, hvilke fødevarer der er gode at spise, og hvilke vi bør undgå. Når vi følger denne befaling, bliver vi velsignet med sundhed, styrke og visdom.

